

НОВАТА ФИЛОСОФИЯ НА ЖИВОТА

1. НЕОБХОДИМОСТ ОТ НОВА ФИЛОСОФИЯ

Съвременните хора трябва да се домогнат до правата философия, която ще им даде истински разбираня за живота и смъртта и която има живо практическо приложение. Философията на мравките не е философия на хората; философията на хората не е философия на ангелите; философията на ангелите не е философия на боговете. Една мярка не разрешава задачите. Божествената светлина влиза първо в умовете на ангелите, дето се пречупва и претърпява едно пречупване; после в умовете на хората, дето претърпява второ пречупване. Нова философия на живота е необходима, но тя не трябва да бъде лична. Тя трябва да вземе за основа онези неизменни принципи на природата, които са общи за всички времена и епохи и върху тях да гради. С тази положителна философия само може човек да плува над вълните на бурното море. За да не потънете в бурното море, за да не бъдете играчка на неговите вълни, откажете се от егоизма и дръжте се за общото, за цялото, за Божественото. Човек трябва да има висок идеал, който да го издига над материалното, над личното. Идеал, който да го вдъхновява, да го импулсира, да му дава крила. Съвременните хора, обаче, са изгубили своя идеал. Те са влезли в избата на грубия материализъм и всички казват: Пари трябва! Парите са станали идол, култ. Колко хора има, които имат висок идеал в себе си и не се подкупват? Всички страдат от липса на идеен живот. Материалисти има в църквата, в държавата, в науката, в изкуството макар и прикрити зад етикети, гръмки етикети за служене на народа и човечеството. Всъщност, те всички служат на себе си, защото се продават за пари. Тяхната практическа философия е: Яж, пий и се весели; умре ли човек, всичко свършва. Реално е само материалното. Това е най-голямата лъжа и заблуда: че човек е само материално същество и като умре, изчезва. Нищо не изчезва в природата, а само се видоизменя. /Това твърди съвременната материалистическа наука/. А защо да изчезне тогава съзнанието? Щом материята не изчезва, още по-малко може да изчезне съзнанието, душата.

Някои хора приемат, че Бог съществува и Го проповядват. Други Го отричат. Обаче, и едните, и другите работят за пари. Това значи, че всички разбират истината от лично гледище. Това е философията на човешкия стомах, но тя не разрешава въпросите на живота. Хората считат, че първо трябва да задоволят всички свои желания и, ако им остане време, тогава да помагат на другите. Това е старата философия на живота и тази философия на егоизма се проповядва и поддържа от хиляди години. Заблужденията на хората се дължат на това, че те гледат на света като на нещо неорганизирано и мислят, че те трябва да въведат нов ред и порядък. Първата работа на човека е да се освободи от всички лъжливи учения на миналото и да се убеди по вътрешен път, че Бог съществува. По отношение съществуването на Бога човешката философия е мравешка. Мравката не може да разреши въпроса, има ли Бог или няма. Смешно е мравката да доказва съществувам ли аз или не. Ако нашето слънце е само уд от тая всемирна система с милиони слънца, какво може да разреши едни малък уд от Великия Божествен организъм? Има едно Космическо Слънце, което се нарича „Душа на вселената”. Силата му е сто милиона пъти по-голяма от тази на нашето Слънце. За онзи, който вижда разумността в природата, не може да става въпрос, съществува ли Бог или не. Достатъчно е да проучи Земята, Слънцето, енергията, която то отделя, за да схване отчасти величието на Космоса. Бог е Същина, Която не се доказва. Бог е извън времето и пространството, защото Той е Реалността на живота. Времето и пространството не са

реални величини. Бог, Безграничното, не се доказва, но Той съществува, както Слънцето съществува, както светлината и животът съществуват. Съществуването на светлината, на живота, на Слънцето не се нуждае от доказателства. То се чувствава, то е аксиома. То доказва всичко друго.

2. СЪВРЕМЕННИТЕ ФИЛОСОФСКИ УЧЕНИЯ

Има три философски системи: теизъм, идеализъм и материализъм. Според теизма, единствената Реалност е Бог, който е създал и устроил света и го управлява. Без Него нищо не би съществувало. Според идеализма, умът е, който твори света. Всичко, което виждаме и възприемаме във външния свят, това са само форми и образи на ума, който едничък действа и създава всичко. Вселената е продукт на ума. Без ум никакъв свят не би съществувал. Според материализма, няма нищо друго, освен материя. Тя е първичната, единствената реалност, която можем да опитаме и всичко друго е резултат на материята. Вън от тази реалност всичко е фантазия. Нито една от трите системи не съдържа цялата истина.

Пред нас се явява дилемата на триъгълника, в който всеки ъгъл претендира да е целият триъгълник. За да имаме къща, три неща са необходими: основа, стени и покрив. Смешно ще бъде да се поддържа, че само основата или само стените, или само покривът съставят къщата. Простата очевидност показва, че трите части образуват къщата. Затова теизмът, идеализмът и материализмът трябва да вземат всеки своето място при изясняване на света. Къщата е построена от някого, който не е нито в основата, нито в стените, нито в покрива, а навсякъде. Тялото е съставено от вещество посредством силата на живота, която го свързва с душата и ума. Затова сила, материя и ум не са три отделни, независещи едно от друго неща, а свойства и форми на едно и също Битие, на едно същество, което е вътре и вън от тях. Материята се определя от постоянните центрове, наречени атоми или монади. Силата на движението и дейността на тия центрове, умът от групирането и разпределението на атомите и силите, които се управляват от постоянни закони, работещи с математическа точност и последователност за постигане на ония велики цели в природата, които Духът на Битието си е поставил.

И тъй, свойствата представляват материята, качеството – силите, формите – ума. Всеки атом във вселената носи свойствата, качествата и формите, отпечатани в него от Първото Начало. Това Начало е Духът на живота, вечно животворяща енергия, Който изпълва цялата вселена, Първичната Същина, от Която произтичат всички разумни действия. Духът е положил оня върховен закон, който ръководи душата и я подтиква да се стреми към съвършенство. Той е скритата сила и самосъзнанието у човека, която постоянно го подбужда да се подвизава в доброто, да търси благородното и възвишеното, да търси истината. Пред умствения поглед на човека се очертават велики бъднини, които се губят някъде във вечността. Душата, със своята Божествена интуиция, ги предчувства. Унесен от видението на тия далечни бъднини, поетът - мъдрец казва: „Събуди се, събуди се, ти, който спиш; стани ти, който си паднал и прости ръцете си към надеждата, която си изгубил. Ръката, която те крепи, не е отслабнала и любовта на живота към тебе не е угаснала. Стани, свети!”

3. ВРЕМЕ, ПРОСТРАНСТВО И РЕАЛНОСТ

Времето и пространството, сами по себе си, не са реални величини. Те зависят от съзнанието. Например, като се говори за продължителността на времето, това е въпрос, който се отнася до съзнанието. Ако се движите с бързината на обикновен трен, вие ще

стигнете до Слънцето за 250 години; ако се движите с бързината на светлината, ще стигнете за осем минути. Значи, вашето съзнание може да се движи още по-бързо. Следователно, времето, пространството зависят от съзнанието. Съзнанието е извън времето и пространството, извън противоречието, извън страха и съмнението. Пространството произвежда страх, времето – съмнение.

Освен времето и пространството, съществува и друго нещо, което обхваща времето и пространството. То е реалността на живота. Физическият живот се проявява във времето и пространството; духовният живот е извън времето и пространството. Нещастията на човека се дължат на това, че той живее във времето и пространството. Едно е нужно за вас: да дойдете до реалността. Вие търсите реалността там, където не е. Реалността е извън времето и пространството. Който живее в света на времето и пространството, той сам се ограничава. Трябва да излезете от него и да влезете в света на реалността – третото състояние. Понеже реалността обхваща времето и пространството, тя дава истинска свобода на човека.

Бог е Великата Реалност, Абсолютната Реалност, а човек е проява на реалността. Има абсолютна и относителна реалност. Тъмнината е пак реалност, но без образ. И светлината, сама по себе си, е проявление на реалността. Ръката, това е една реалност. Ръката е тясно свързана с човешкия дух. Човешкият дух е реалност. Реалността произвежда една малка радост. Реалността на живота не седи в това, че той е безсмъртен.

Думите „Бог е Дух”, съдържат реалността на живота. До реалността на Духа се отива чрез любовта. Любовта е единствената реалност, чрез която Духът се проявява в Битието. Затова е казано още: „Бог е Любов”. Мировата Любов е същината на живота. Мировата Любов е енергия, която излиза от центъра на вселената и отива към периферията. Космичната обич пък е енергия, която излиза от периферията и отива към центъра на Битието.

Космичната стълба на реалността е следната:

Материята е кондензирана енергия;

Енергията е кондензирана светлина;

Светлината е кондензирана мисъл;

Мисълта е кондензирана любов;

Любовта е кондензиран Дух.

Духът е първичната проява на Бога.

Бог е изявление на Абсолютното, Непроявеното.

Следователно, Духът и материята са два полюса на Битието. Духът – това са най-бързите трептения. Материята – това са най-бавните трептения. Всичко в света е трептения, от най-бавните до най-бързите.

Какво значи Бог? – Бог на гръцки е дума, чийто корен е санскритски и означава движение в права посока на твоето битие. Значи, Бог е туй Начало, което дава подтик за правилното движение у вас, както Слънцето дава подтик на посятото семе да расте нагоре, стимулира го. Движението се превежда с думата любов; защото само Любовта е, която образува движение. Следователно, Бог е Първата Причина на движението, извор на живота. Любовта към Бога е абсолютната реалност. Любовта към ближния е относителната реалност. Тези две неща остават явни в света. Единственото реално в света, единственото неизменно – това е любовта към Бога. Това е връзката и единството с Бога: „Аз и Отец ми сме едно”. Тази тайна разкрива най-великото посвещение на душата, когато Божественото Начало у човека се слива с Първопричината на живота – с Бога.

4. НОВАТА ФИЛОСОФИЯ НА ЖИВОТА Е ФИЛОСОФИЯТА НА ЛЮБОВТА

Философията на живота седи в това да знаем, де сме прави, т.е. где сме в съгласие със законите на общия живот. И когато животът и космичното съзнание влезе у нас, ние ще имаме нова философия, нова мисъл. Новата философия се занимава с великото учение на подсъзнанието и свръхсъзнанието. Значи, човешкият дух и човешката душа трябва да бъдат обединени, за да намерят истинския път на своето развитие. Само тогава човек ще се прояви като душа, а не като ум и сърце само.

Отдалечаването от Бога, от Любовта води към лишения, страдания, мъчнотии, нещастия, болести и смърт. Това е философията на егоизма, на материализма. Да се приближиш към Бога, значи, да се обърнеш от човешката към Божествената Любов. Божествената Любов е безгранична, необятна. Тя не ограничава никого. Откажете се от старата философия и пожелайте да познаете Бога така, както сте Го познавали. Вие Го познавате в себе си като Любов, Мъдрост, Истина, като Милост и Благост. Тогава, защо хората са се отдалечили от Бога? Защото не вярват на себе си, в своята душа, а вярват във философията на „учените”. Някои искат първо да уредят живота си и тогава да търсят Бога. Така никога няма да Го намерят. Вие ще намерите Бога само в нещастията и страданията. Защото само те ще ви разкрият безсмислието на личния, егоистичен живот. В това се крие съвременната нова философия на любовта. В какво се състои тази философия? В света съществува само един Принцип, едно Начало – Бог. И Този Бог е Любов, Принцип на Любовта. Той носи безграничния живот в Себе Си. Той освобождава съзнанието на човека и разширява неговия ум. Той прониква навсякъде: в сърцето като топлина, в умовете като светлина и в душите като сила и свобода. Бог е източник на живот, на светлина, на свобода. Всяка мисъл, която излиза от Бога, е запалена свещ. Всяко Божествено чувство е запален огън. Като вътрешен Принцип на живот, Бог ни подтиква към доброто и възвишеното. Чрез него душата може да придобие своя първоначален живот и да се облече в безсмъртието. Бог е необятна Светлина, която прониква вселената. Дето влезе тя, всичко чисти. Бог е светлина, непрерывна светлина. На тази светлина растат и се развиват всички дарби и способности, всички добродетели в човека. Бог е разумна, мощна сила в природата. Най-реалното нещо в света е Бог. Бог е абсолютен живот, абсолютна свобода. Бог е наш Отец, нашите души са лъчи от Бога. Следователно, той е Слънцето на живота, без Него нищо не би съществувало. Природата е най-разумното, най-реалното проявление на Бога. Каквото е Слънцето за физическия живот, това е Бог за съзнанието на човека. Бог е Виделина, Която освобождава човека от всички противоречия, от всички ограничения и заблуждения, от всичко отрицателно, от болести и смърт. Бог е Слънце за човешката душа, велика Реалност, единствен обект, който никой не може да отнеме от човека. Бог е достъпен за всички. Той е в нас и в цялата вселена, навсякъде. Той е в светлината, във въздуха, във водата, в хляба. Ние Го познаваме като жива Любов, като жива Мъдрост и жива Истина, които ни освобождават. Един е Бог на Любовта, на Мъдростта и Истината, Който се разкрива на всички народи като правда и свобода. Това е основата на новата философия: Бог е Любов и ние можем да проявим Божията Любов в живота. Всичката философия в живота седи в следното: Дръжте връзката си с Господа на Любовта! Когато хората направят вътрешна връзка с Бога, философията, науката, изкуството, общественият, семейният, личният живот ще се изпълнят с новото, с нови идеи и разбирания, с нов стремеж към красивото и възвишеното.

Помнете: В Битието всяко същество, колкото малко и да е, е част от Цялото. Когато малкото, частта страда, с нея заедно страда и Цялото. Цялото човечество, цялата вселена е общ организъм, затова всеки трябва да приложи своята дейност за благо на Цялото, за благо на общия космически организъм. Това е новата философия: Живот за Цялото – чрез приложение на любовта, чистата, безкористната любов, каквато има на Слънцето. Човек трябва да търси щастието, благо не само за себе си, но като общ

закон, който се отнася до цялото човечество, за всички същества. Любов към всички, желание благо на всичко живо! Това е законът!

Човек се ражда, за да изучава великия закон на самопожертвуванието. Бог го е изпратил да учи великия закон на любовта.

Казвам: Философията на живота е тази да познаете, че вие сте дошли отгоре да изпълните волята на Онзи, Който ви е пратил преди милиони години на земята – Отец на светлините. Вие сте жив слънчев лъч, разумна светяща душа, образ и подобие Божие. И затова е дошъл Христос: да донесе закона на Любовта. И Той каза: Само по закона на Любовта вие може да изпълните волята на Бога, понеже Той е Любов. И там, дето е Любовта, там е и Духът, това Начало, Коего движи силите и носи живот и свобода. Христос донесе едно учение, една философия на любов и свобода, да направи всички хора вътрешно щастливи и свободни от егоизма, греха и смъртта. Бог създаде света, като едно велико училище, за да учим, да пеем и да се веселим. Той облече всички свои създания в различни облекла и ги изпрати на земята да живеят в мир и любов, в правда и светлина. Той не благоволява в тяхната смърт, в убийствата, в неправдите и престъпленията. Обърнете шишето надолу да изтече старото съдържание – лъжливите философски учения на книжниците и фарисеите, на материалистите и черковниците, които оправдават стария живот на гъсениците. Отворете сърцата и душите си за новата светлина на Слънцето и приемете новата философия на Любовта и Мъдростта. Тя е опитна философия и тя само може да донесе истината и свободата. Сега вие сте затворени в телата си като в гробове и питате какво да правим, как да излезем вън. Познайте себе си като живи слънчеви лъчи, излезли от Бога, Слънцето на живота, събудете се от хипнозата на материализма и кажете: „Аз съм син на Отца на Светлините, Син Божий; аз мога да мисля и да любя като Бога; мога да правя добро като Него”.

В благовестието на Христа има една велика философия, чрез която можем да пресъздадем своя живот, съобразно законите вътре във вселената. „Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни”. „Това е живот вечен да познаете Бога на Любовта, Мъдростта и Истината”. Всеки човек може да оправи своя свят. Външният свят ще се оправи, когато всеки човек оправи своя вътрешен свят. Гъсеницата трябва да се превърне в пеперуда, да разпери криле, да хвърчи. Човек трябва да се познае като дух на светлина и любов, да почне да свети и топли, да живее в безграничната Божия Любов. Нужно е работа върху себе си, вътрешно преобразование, вътрешна революция, коренен преврат. „Учи, люби, свободен бъди!” Това е девизът на новата философия, на слънчевата любов. Това е единствената философия, която може да ви помогне да излезете от гроба на егоизма.

5. ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА НОВАТА ФИЛОСОФИЯ

Аз искам да ви дам една нова правилна философия, да не се увличате от страстите на хората, които защитават своите интереси и казват: „Целта оправдава средствата”. Това не е истина. Лъжливата философия, която твърди, че нямало значение, какви средства употребява човек за постигането на своите добри желания и цели, че добрата цел оправдава лошите средства, това си остава едно чисто йезуитско учение. За благородни цели се изискват и благородни средства. Това е общ закон на Битието. Това е неизменният критерий на Истината, дето работи и действува Духът, когато произвежда и ражда нещо добро. И действително, фактите показват, че всички велики хора, благодетели на човечеството, са се родили от добри и благородни майки. Следователно, за да постигнем великата цел на живота, необходимо е да живеем като

разумни човеци, като братя, произлезли от един Баща и свързани с тясната връзка на любовта.

Животът изключва смъртта; истината изключва лъжата; мъдростта изключва невежеството; правдата изключва всички неправди; любовта изключва насилието; доброто изключва злото. Това са важни максими за живота, съгласно новия морал на великата философия. Който се ръководи от тези максими, той ще бъде новият човек, той ще се ползува от великото благо на живота. Ако всички хора се ръководеха и вдъхновяваха от любовта и изпълняваха изискванията на този велик закон, той непременно щеше да принесе своите плодове на мир, благоденствие, успех и духовен подем. При такива условия у човека ще се развият онези благородни чувства, мисли, качества, в основата на които лежат доброто и истината. Духът му тогава ще се радва на една свършена среда, много по фина от ефира, която ще разкрие пред ума посредством своите трептения величието и красотата на една жива вселена. Тя ще му разкрие един необятен свят, гдето тупти пулсът на вечния живот, който постоянно въздига и оживотворява човека.

Добротата е истинско богатство, греховността, лошавината е сиромашия. Това е правата философия на живота. Права философия е тази, която създава силни, устойчиви характери, хора, които разбират всички прояви на живота и лесно се справят с противоречията.

Христос е казал: „Не се противете на злото”. Това значи: ако на злото отговориш със зло, с това ти повече го засилваш. Следователно, на злото не отговаряй със зло! На доброто, обаче, отговаряй с добро! На любовта отговаряй с любов; на мъдростта – с мъдрост; на истината – с истина. На злото пък не отговаряй със зло; на лъжата не отговаряй с лъжа. Ето една отлична философия. Вие трябва да знаете, че лъжата е изобретение на висши същества, а не на човека. Побеждавайте злото с добро; побеждавайте лъжата с истина и омразата – с любов. Това е новата философия. Всеки човек може да бъде щастлив, учен, силен, истинолюбив, разумен, добродетелен. Каквото мисли човек, това става. Не допускайте отрицателни мисли в себе си. Мислете за доброто, за положителното, докато то вземе надмощие във вас. В живота се крие силата на човека. Да познаете Бога като любов в своите мисли, чувства и действия, както и в проявите на своя дух и на своята душа. Това значи да придобиете сила, която животът съдържа в себе си. Старият живот трябва да се превърне в динамична сила и да внесете в него абсолютна честност, абсолютно благородство и милосърдие. Те са вътрешното богатство, което представлява идеален живот на всеки човек. Истински духовен човек е само онзи, който може да се пожертвува за човечеството. Добро е, когато самият аз влагам сила, а не когато баща ми е оставил десет милиона и с тях правя добрини. Това не е никакво добро. Не се лъжете. Не се самоизмамвайте. Това е лъжлива философия. В новата философия всяко действие, всяко чувство и проявление трябва да излиза от дълбочината на нашата душа. Аз наричам добро, да дойда в лозето ти с мотиката, да копая един час, един час да ти жъна или да ти шетам – това е добро.

Бъдете будни за помощ и услуга на своите ближни, на своите паднали и по-слаби братя и сестри. Намерете във всеки едного по една добра черта, която постоянно да носите в ума си. Тази добра черта е Божественото в човека. Да му кажеш една блага дума, да го подтикнеш да върви напред – в това седи Божественият метод, тази е положителната философия на живота, с която трябва да си служите. Божественото се застъпва за себе си. То е скрито във всеки човек. Веднъж дошъл на земята, човек има своя мисия, която трябва да изпълни успешно.

Дръжте връзка с Бога и не се спирайте върху миналото. Щом съзнаете една погрешка, изправете я и вървете напред. Какво сте били, не е важно. Какво сте днес, това е важно. Разумно използвайте всеки даден момент. Изправете погрешките си,

без да се спъвате. Правата философия на живота е следната: Не съжелявайте за погрешките, които сте направили, но ги изправете. Да изправи човек една погрешка, в това има велика сила. Че ако нямате препятствие, где ще се покаже вашата сила? Мислете добре за всеки човек и имайте доверие в Божественото Начало, скрито в него. Щом разбере човек, че имате доверие в него, и той ще се отвори за вас.

Всичката философия на живота седи в следното: като ви дойде някое нещастие, всеки от вас да има самонаблюдение и да може да контролира ума си, да се проникне от тази вяра в Бога, че да се зарадва и да знае, че това нещо е за добро. Всичко е допуснато от Бога. Разумният човек при всички условия на живота си ще каже: Така е определил Бог. Такава е Неговата воля. И всичко, каквото се случва, е за мое добро. Каквото ви се случва, да знаете, че това е волята Божия. Щом Божията воля е такава, душата ви трябва да се изпълни с благодарност и благоговение, че Бог действа навсякъде в света. Само Бог може да ни избави от всички противоречия. Само Той може да внесе в душата ни мир и спокойствие. Само Бог и Любовта може да ни даде знание и светлина, свобода и простор, сила и живот.

За да можете да разберете и приложите философията на любовта, трябва да имате чисто сърце и светъл ум. Вашият ум трябва да бъде в съгласие със светлината и мъдростта, сърцето – с топлината на любовта. Чистота, светлина и свобода – това е Любовта – вечната и съвършена Божия Любов. Главното е абсолютно никаква лъжа. Абсолютна искреност и правдивост към себе си, към Бога и към ближните. И никакви оправдания и софизми за своите грешки и престъпления. Да греши човек е човешко. Но да оправдава грешките и престъпленията, е дяволско. Това е лъжа и заблуждение. За да приложим любовта, истината трябва да грее в нашата душа.

/Мисли от Учителя – изложил Пампоров/, 19 февруари, 1963 г.